

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot și cobor în carte cuvânt cu sărbătoare de sfinți, cu părintesc cuvânt de învățătură pentru poporul Meu cel de azi din români, căci sunt Învățătorul lui, al celor ce ascultă de cuvântul cel din cer peste ei, ca să nu facă ei voia lor, și să fie voia Mea în ei, dacă aleg ei să fie voia Mea pe pământ cu ei.

O, te îmbrățișez în cuvânt de învățătură, poporul Meu. Să știi, tată, că poporul Meu este cel ce se alege să facă voia Mea, iar cu tine este cuvântul Meu ca să ascuți tu de el dacă te alegi să fii fiu al ascultării și să nu faci voia ta, ci voia Mea s-o faci, și ca în cer s-o faci, nu ca pe pământ, că pe pământ zadarnic spune omul să se facă voia Domnului și împărăția Domnului ca în cer pe pământ, căci omul face tot voia lui, fiindcă nu-L iubește pe Dumnezeu, ci se iubește pe sine.

Pun masă de cuvânt și multă învățătură de creștere pentru duh de ascultare, aceasta pun pe masa ta în ziua aceasta, poporul Meu. Ierarhul Nicolae vine cu învățătura sa de părinte ca și cu o mânășă potrivită acum necazurilor care vin peste Duhul Meu în mijlocul tău, peste vreme de încercare, ivită de la voia cea liberă pe care și-o aleg cei neascultători de cuvântul Meu cel de peste cincizeci de ani, prin care dau Eu să ies la capăt sfânt cu un popor sănătos cu mintea și cu ascultarea, cu o mână de copii învățați de Dumnezeu pentru vremea care vine, căci vremea este cu cădere sau cu ridicare, precum Eu sunt spre căderea sau spre ridicarea multora, dar fericiți vor fi cei ce, ridicându-se ca să-Mi fie fii prin cuvântul Meu cel făcător de fii, vor rămâne ei până la sfârșit voia Mea și lucrarea Mea cea mântuitoare pe pământ pentru mulți.

O, nu e de mirare când cade cineva din bărcuța Mea cu fii, căci vremea este cu ridicare sau cu cădere, și fericiți sunt cei ce nu se smintesc întru Mine și întru cuvântul Meu cel de azi peste pământ, și întru cei cu care-Mi poartă acum venirea ca să-Mi zidesc cu ei un popor ascultător înaintea Mea pentru vremea care vine cu Mine și care se va așeza pe pământ, precum și vremea pe care o aduce diavolul se așează de la diavolul între oameni și îi momește pe ei spre voia diavolului cu ei, căci Dumnezeu a avut încă de la facerea omului dușmani, care s-au luptat să-I strice zidirea, să pună piedică între om și Dumnezeu ca să-l aibă diavolul pe om, și nu Dumnezeu pentru voia Sa în om.

O, cu toată zdrobirea cea de la încercarea cea grea peste lucrarea Mea cu voi și cu poporul Meu vegheat de Mine și de voi, să prindem suflet acum, să prindem putere, fiilor din porți, și să așezăm mare învățătură din cer peste mintea și inima fiilor și fiicelor poporului Meu, căci vremea cea de încercare cere aceasta, cere veghe, iar Eu, Domnul, cobor acum Duhul Meu și îl rog pe fiecare să-L ia în inimioară și în minte, căci duhul și mintea omului alunecă și îl duce la vale pe om, dar Duhul Meu îi dă omului cerul și legătura cu cerul pe pământ, ca să poată omul peste el cu cele din cer, nu cu cele din el, care-l despart pe el de Dumnezeu pentru voia sa cea împotriva lui Dumnezeu în el. O, nădejde să nu vă pierdeți puterea și nădejdea prin grelele încercări, ivite dinspre cei neascultători, care stârnesc furtună peste credința celor ce prin credință pot și stau întru voile Mele înaintea Mea și se numesc ei poporul Meu. O, nădejde să nu uitați că numai bobul sec trece prin sită și se alege pentru foc, dar bobul împlinit, în care Eu pot și sunt, Eu îl ocrotesc, îl hrănesc, îl întăresc, punându-l sub acoperământul Meu și mari minuni lucrez pentru el ca să-l am Tatălui pe masă pe vecii, o, fiilor. Inimioarele voastre sunt acum pline de jale ca și inima Mea, măi fiilor copii. Iată rodul celor ce v-au vorbit pe voi de rău și v-au înjosit fața înaintea celor necredincioși și lipsiți de Dumnezeu pe pământ! Să ne uităm bine înapoi la vremea Mea cu voi ca să vedem și să înțelegem ceea ce este de înțeles. Oricine v-a învinuit pe voi pentru voia cea liberă a lor, oricine v-a defăimat și v-a învinuit din unii în alții și de la unii la alții culegând ei această răutate asupra voastră, aceia s-au rănit pe ei înșiși, au lovit în ei înșiși,

căci au voit cu tot dinadinsul să lovească în voi și au lovit, și lovind s-au lovit, iar voi ați răbdat și răbdați și veți răbda, fiindcă cei cu suflet bun nu întorc răutății cu răutatea, ci cu răbdare mare și sfântă așteaptă ei de la Dumnezeu izbânda lor prin greu. O, cum să vă ungi inimioarele zdrobite ca să puteți duce toată jalea și toată greutatea ei?

O, apropiați-vă de jalea Mea, voi, fii și fiice ale poporului Meu cel azi ascultător glasului Meu, care vă învață pe voi viața cea din cer, viața cu ascultare, că mult v-am învățat să știți să fiți și să rămâneți ai Mei și sub pază să stați și văzuți să fiți înăuntru și în afara voastră pentru ca să puteți fi ocrotiți și nesmulși din brațul Meu cel ocrotitor! O, apropiați-vă de durerea Mea cea grea, de obrazul Meu cel lovit și zgâriat de neînțelepciunea celor neînțelepți pentru viața lor, că iată cum dau să cadă dintre voi cei ce-și fac inimă aparte și simțăminte aparte și alegere altfel decât am hărăzit Eu, Domnul, celor ce vin spre Mine și spre izvorul Meu de cuvânt ca să fie ai Mei, și fii ai ascultării de Dumnezeu să fie cei ce vă cunosc pe voi și pe Mine prin firul acestui cuvânt, pentru care ei vin și se unesc cu voi prin dragostea voastră de ei când ei vin ca să se facă ai Mei ca și voi. Vai Mie când vin în mijlocul poporului Meu inimi care lucrează la întuneric și cărora li se vede rodul apoi! Vai Mie când se fac judecători de Dumnezeu și de frați cei ce vin așa și stau apoi așa și lucrează așa în staulul Meu de fii! O, apropiați-vă ca să-Mi mângâiați durerea! O, înțelepțiți-vă în încercări și îmbogățiți-vă credința și dați-vă în lături când vedeți mers cu neorânduială în cei ce dau să meargă așa, după ce vin ei să fie apropiații Mei! O, nu vă mirați că vedeți ce vedeți, căci pe calea Mea cu fii n-a fost în nici o vreme să n-am între ei dintre cei ce se aleg să se tragă în lături, fie din slăbiciune, fie din răutate, fie din pizma diavolului, fie din pricina întunericului sub care stau, și mai ales loviți de duhul mândriei din ei, de duhul invidiei, care mereu, mereu l-a făcut trădător pe cel în care a stat încuibat și lucrător în părți apoi acest duh, iar cel ce se face neiuubit de Dumnezeu prin purtare nefiască, acela cade în cursa celui ce întinde cursă de la mijloc sufletelor slabe, care nu caută cu lumina între ei și Mine, între ucenic și Învățător, căci fără călăuză pentru inima lui, pentru pașii lui cu Mine, cade omul în plasa lui satana oricine ar fi el.

Iată, satana a lucrat în ascuns și Mi-a adus pagubă și Mi-a lovit fața și Mi-a zgâriat-o, dar Tatăl Mi-o șterge și Mă mângâie la rană, că-L doare adânc rana Mea. O, cel ce se bizuie pe sine și se conduce așa și nu are nevoie de călăuză pentru el în mijlocul poporului Meu cel de azi, acela se lovește și face lovituri și face brâncă multora spre cădere, dar Eu te învăț la timp și la ne-timp, poporul Meu, și-ți întăresc statornicia, tată, numai să stai tu treaz și bine treaz înaintea Mea și să pui peste tine tot cuvântul Meu cel pentru facerea ta și pentru repararea ta ori de câte ori trebuie să fac Eu aceasta ție, iar tu păstrează-ți mereu duhul umilinței și al pocăinței, tată, duhul celor înțelepți cu înțelepciune din cer, căci vai celor ce nu au acestea în inima lor, căci cei ce nu au așa inimă, aceia sunt batjocoritori și disprețuitori și defăimători de frați, și nu e nici pe departe inimă de creștin o așa inimă, care nu are în ea fața lui Dumnezeu.

Te strâng la piept, te pun lângă inima Mea ca să-i simți bătaia și durerea ei cea grea acum, poporul Meu de fii și de fiice! O, tată, M-a lovit satana cu rușine mare și-Mi aruncă dispreț. Ceartă-l tu pe satana, că Mă are la mâna lui din pricina celor ce s-au jucat de-a viața și s-au apucat să-și facă voia, smulgându-se de pe calea Mea cu tine, nemulțumiți fiind ei de statul lor lângă Mine și lângă tine după voia Mea, tată! O, fă loc în rugăciune pentru tine și pentru Mine și cere-i pe sfinți să stea cu tine, tată, și să facă minuni cerești pentru viața ta cu Mine, că furtuna vine cu mare suflare ca să-i cadă din picioare pe mulți, să-i cadă din credință, să-i cadă prin sminteală ca să-și facă și ei rău, dar voi, fii și fiice, curățiți-vă inima și viața de orice greșală, de orice urmă de voie de sine, căci cine nu ascultă așa, ajunge să pască apoi rodul neascultării și cade de la Mine cel ascuns în sine și-Mi face durere, și-Mi face rușine, dar Eu nu țin pe nimeni cu tăria Mea, că Eu vreau dragoste de la om, nu să-i supun Eu iubirea dacă el nu poate să-Mi dea și să-Mi rămână al Meu.

Acum fac socoteala, fac cu îngerii Mei, fac și peste cei ce au ajutat măcar cât de puțin pașii celor ce cad și care umblă după voia lor, după ce au venit și au dat să stea după voia Mea când au venit să stea lângă poporul Meu, atrași fiind ei de cuvântul Meu cel făcător de om și de dragostea Mea din fiii cei purtători de Dumnezeu și care Mi-au născut fii ca să-i am Tatălui Meu rod. O, găsesc acum mult păcat, mult scris în dreptul celor ce au ajutat pe cei fără de minte pentru voia lor lângă Mine. Când omul în vremea prostiei lui are din părți proptele pentru voia lui cea rea, când cei din jurul lui îl ajută dacă el dă să greșească și să cadă lucrând anapoda, au aceia păcat. O, ferice de cei ce nu se smintesc, dar această fericire nu este pentru cei ce nu ascultă de Dumnezeu, căci după ce-și fac voia, strigă ei în gura mare că s-au smintit, uitând că fiecare dă răspuns în dreptul său și că nu este altfel la Dumnezeu pentru dreptatea a toate. Dacă Adam a dat vina pe femeia sa, și pe șarpe apoi a dat femeia vina, iată, pentru neaplecare spre pocăință pentru păcat, a primit Adam și femeia sa atunci ieșirea din rai și s-au dus ei apoi în locuința morților. Ce trecere au mai avut ei la Dumnezeu învinuind pe Dumnezeu și unul pe altul aruncând ei vina?

O, nu-i frumos să-i învinuieți pe frații voștri pentru voia voastră cea cu greșeală, fiilor învățați de Dumnezeu! Trebuie azi să vă învăț iar și iar, căci vremea de încercare peste voi Mă împinge, tată. Ierarhul Nicolae, atât de mare învățător și de minuni făcător cum a fost el pe pământ în vremea apostoliei lui cea pentru biserica Mea, iată-l lângă Mine în ziua aceasta și îl așez cu învățătură peste tine pe masa Mea de cuvânt, căci Eu trebuie să vă îmbrac tot mai mult în cuvânt de acum, o, fii și fiice, ca nu cumva diavolul să prindă putere împotriva voastră și să-și arate puterea sa cea nimicitoare de suflet, că nu e ca și cu ceilalți creștini, o, nu e tot așa socoteala la Mine, căci se face de către îngeri pentru cei ce au stat și apoi s-au desprins, și pentru cei ce stau și nu sunt smulși din staulul Meu ascultător de fii.

O, arhiereule făcător de minuni și izbăvitor tare pentru cei credincioși, e vreme cu durere și cu grea încercare peste fața Mea și a poporului Meu! Trebuie să-i întărim pe fii și pe fiice ca să stea în duhul umilinței și al pocăinței tot mai mult, căci cei ce nu le au pe acestea se dezvi-novătesc unii asupra altora pentru faptele lor, și așa se cunosc că nu au ei umilința și pocăința ca dreptar înăuntru și în afara lor, și iată, în mijlocul poporului Meu, care suferă zgârieturi din pricina nestatorniciei celor ce n-au iubit să fie și ei vegheați în lupta lor cea slabă pentru pașii lor, pentru viața lor, pentru mântuirea lor, avem acum de suferit și de răbdat, și avem să-i învățăm mult pe fii și fiice, și așa să lucrăm. Amin.

— *Am fost și sunt izbăvitor mare și făcător de minuni din partea Ta pentru cei blânzi și smeriți cu inima înaintea Ta și în ei, dar pentru cei ce nu Te au în ei pe Tine cu mult mai mult decât pe ei înșiși, n-am pe unde să mă strecur să-i scot din mâna satanei, decât dacă aș face altfel, așa cum spui Tu de cei ce-Ți hrănesc mânia, Doamne. O, nu e de umblat la cei ce se ascund de Tine și de sfinți și de frați dacă ei nu ies ca să ceară sau să nădăjduiască scăparea de sub duhul prostiei. Tu ești Cel ce le știi și le socotești pe toate în mijlocul poporului Tău, iar sfinții Tăi Te slujesc așa cum Tu le dai, fiindcă aici ești Tu întreg, și se alege la dreapta și la stânga cei ce rămân și cei ce nu dau să rămână cu Tine pe calea Ta de venire acum pe pământ ca să-i scapi pe oameni de la pierzare, de la duh de lume, de la duh de om, o, Doamne. Le spun fiilor și fiicelor poporului Tău să-și întărească duhul curățeniei de minte și de inimă și de trup și duhul fecioriei să-l pună ei la temelia bisericii de nou Ierusalim, și aceasta în mare ascultare și vedere și nu altfel, căci sunt mulți care dau să facă ale legii, dar nu sunt nimic dacă nu au peste ei din partea Ta povățuitor și înaintemergător pentru ei înaintea Ta. Iată, cei neascultători își dau pe apă pe cele dăruite de Tine lor spre lucrare cu ascultare pentru acestea și nu cum vor ei să le folosească pe cele de la Tine. Își dau prin duh de neascultare, de lipsă de binecuvântare își dau de peste ei pe cele ce puteau să-i țină pe ei ai Tăi prin duh de pruncie înaintea Ta în cei ce se supun ca fii ai Tăi în lucrarea Ta de nou Ierusalim, și iată, cei ce nu au li se ia și ceea ce au, iar cei ce au li se adaugă, căci au aceia dragoste de Tine și de ascultare de Tine, o, Doamne.*

O, fii și fiice care însemnați acum poporul Domnului și al cuvântului Său cel de azi, așezați-vă sub pază tot mai întregă, sub ocrotire tot mai cu iubire, ca să poată Domnul și ca să pot și eu să vă ajut prin darurile mele cele de la El împărțite pentru cei credincioși și curați cu inima și cu fapta și cu lumina cea pentru viața lor. Eu am lucrat minunat pentru cei credincioși, pentru cei ce strigau după scăpare prin rugăciunea lor sau a celor rugători pentru ei. Am lucrat prin vis pentru cei ce robeau suflete și am scăpat de la moarte pe cei robiți spre moarte. Am păstorit cu duh răbdător biserica celor credincioși și s-au minunat sfinții cerului de credința mea cea lucrătoare de minuni pentru cei cuprinși de strâmtorări. Am păzit fecioare de împreunarea cea trupească spre desfrânare și am lucrat cu minuni pentru întoarcerea lor. Am eliberat pe copilul cel răpit de la părinți, căci plângeau spre mine părinții lui. Am lucrat minuni mari, dar numai pentru cei credincioși. O, nu pot să fac acum tot așa pentru cei ce au lepădat credința în Dumnezeu și și-au ales să facă voia lor față în față cu Domnul și cu poporul cel rămas de partea credinței și a faptelor ei cu viața lor. Altfel este cu această lucrare a Domnului și cu acest popor. E Domnul la cârmă și este El Cel ce știe cum sunt toate, cum merg toate și cunoaște pe fiecare cum poate și ce poate și ce vrea, și e umilit Domnul față în față cu cei îndoielnici și apoi îndărătnici, și care suflă furtună peste mersul Său cel plin de greu pe calea venirii Lui azi pe pământ.

Este vinovat cel ce alege să facă voia sa, dar nu mai puțin vinovat este cel ce s-a așezat proptea pentru cel ce nu ascultă și nu merge frumos și cu umilință și cu pocăință pe calea cea cu popor sfințit pe ea. O, trebuie multă părere de rău în toți cei care au pus gaz pe foc și lemne tot mereu și vreascuri fel de fel ca să se ridice atâta vâlvătaie cât s-a ridicat. Focul se stinge cu apă, nu cu foc, și iată, aceasta este greșeala celor ce au lucrat și au zidit la această durere, care stă acum peste inima Domnului în cer și pe pământ. O, înțelepțiți-vă voi, cei ce ați lucrat cu greșeală, și luați învățătură de la greșalele celor ce au greșit și n-au putut să se mai pocăiască după ce și-au strâns prea multă vină.

O, nu vă temeți, voi, cei credincioși, pentru mersul Domnului! Domnul rămâne Cel curat, Cel fără de păcat, și are putere să-i curețe pe toți cei care se pocăiesc și se aciuează sub acoperământul Său în această vreme așa de grea, așa de neagră și plină de duhul diavolului în ea ca să-l cadă pe om de la Dumnezeu. Fiți plini de Dumnezeu, o, fii și fiice! Lipsa Domnului măcar o clipă din voi și dintre voi vă scade vouă ființa cea de fii ai lui Dumnezeu. Treziți mereu între voi cuvântul învățaturii Domnului! Fără cuvântul Lui acum față în față cu voi mereu, vă golește satana și vă trage din bărcuța Domnului. Feriți-vă de vorbire de rău, de păcatul disprețuirii de frate, de păcatul învinuirii și al dezvinovățirii, păcat făcut de Adam în rai, și pentru care el a pierdut raiul. A colcăit acest păcat între cei ce au făcut foc și vâlvătaie până la cer împotriva purtătorilor de Dumnezeu acum pentru voi și pentru tot neamul omenesc de pe pământ, căci Dumnezeu lucrează prin slugile Sale ca în toate vremile. A colcăit ca în iad duhul minciunii unul de la altul între cei ce s-au ales deoparte de trupul cel întreg al poporului sfințit, și iată, duhul cel încântător, care poartă în el minciuna ca să-l înșele cu ea pe cel vânat, acest duh s-a dat puternic și a biruit suflete și minți și credințe și s-a așezat apoi pată pe obrazul Domnului.

O, pocăiți-vă, voi, cei care puteți să faceți aceasta, că vine ziua când veți avea nevoie de această clipă de pocăință acum! Ridicați-vă să-L apărați pe Domnul și mersul Său cel greu și tot mai greu, că veți avea nevoie de sprijin de la El când vă va fi greu în vreme de disperare, că iată, a și ajuns la voi această vreme grea! Nu stați nepăsători, nu vă încântați să fugiți de durerea care v-a cuprins pe neașteptate, dar la care duhul de om și duhul diavolului lucrează și țese de mult, și n-a fost ascultare pentru trezire, pentru dezrobire de sub întunericul celor lucrate la întuneric împotriva mersului Domnului, împotriva credinței celor credincioși. O, nu dați să cădeți și mai în afund! Ajunge cât ați greșit! Trebuie pocăință și mereu pocăință! Întindeți mâna

ca să ieșiți din groapă! Fiți înțelepți măcar în ceasul care bate deșteptarea! Eu vă ajut, dar nu-mai dacă puteți ca Domnul și nu ca voi. Amin.

Eu, Doamne, rămân pentru cei credincioși, care au în ei duhul umilinței și al pocăinței pentru toate greșalele lor. Eu, Doamne, am plâns în cuvânt, și sfinții cei însoțitori nouă la masa de azi a cuvântului Tău au văzut lacrima mea cea multă și au plâns cu mine lacrimă cerească, și voiesc să curețe ea pe cei ce se încearcă cu duhul pierzării, cu duh de om în ei față în față cu Duhul Tău, cu râul Tău de cuvânt acum, o, Doamne. Amin.

— Eu, Domnul, sunt tot o lacrimă în voi, o, sfinți zdrobiți ca și Mine, ca și cei ce Ne poartă ca să venim pe pământ, și îndurerată mult este inimioara din ei și încordată le este ea, și dau să-i așez pe ei tot mai treji la veghe pentru mersul și pasul și toată simțirea cea dinăuntru și cea din afară a fiilor și fiicelor poporului Meu, căci omul este slab dacă nu are mult, mult pe Domnul în el.

Am ținut în încordare pe cei din porți pentru ca să pot să vin cuvânt în carte. I-am stors de tot cu statul Meu în ei ca să pot cuvânta. O, dacă ai vrea, poporul Meu, să-i alini pe ei, și-aș mulțumi cu multul, tată, că ei plâng și suspină tăcuți, și zâmbetul cel senin și-l dau ei ție pe fața lor, dar durerea în ei îi macină și n-au alin, și se uită după alin și n-au. O, cât de mincinos este omul! O, cât M-au mințit cei ce și-au tot arătat puterea lor de om! Numai pentru pocăință trebuie putere, numai așa să poți tu, popor învățat de Domnul Dumnezeuul tău, că vin la tine și te învăț, că fără de învățătură pieri, tată. Eu nu te las să pieri și nici tu să nu Mă lași, dar alinul în vreme de grea durere dă-Mi-l tu, tată, și unul altuia dați-vă putere pentru dureri, căci iubirea, o, iubirea, își arată toată puterea ei în vremea ei de încercare, fiule, în vreme de durere pentru ea, poporul Meu.

O, dați-vă, tată, simțămintele și lucrarea lor ca să vă fie cercetate și vegheate, ca să nu-și facă satana cuibul său prin ele în voi, o, fiilor vegheați de Duhul Meu Cel Sfânt pe pământ!

Am spus durerea Mea vouă. Luați-o în voi ca înger păzitor, căci cei fără durerea Mea în ei se smulg din brațul Meu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2010